

державної влади. Все це сприятиме зростанню попиту онлайн-послуг для населення [4].

Також для швидкого запровадження та використання послуг, які користуються найбільшим попитом серед громадян, доцільно розробити та систематизувати портал, який охоплює всі державні послуги. Водночас розпочати переговори з країнами європейського союзу з метою укладання міжнародних договорів для можливого обміну базами всіх онлайн-сервісів, які діють в країні, в частини об'єднання з державними органами інших країн для швидкого обміну даними та вдосконалення механізмів публічного адміністрування.

Література:

1. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження, Концепція Кабінету Міністрів України; від 20.09.2017 № 649 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250287124>

2. Slaughter A.-M. Global Government Networks, Global Information Agencies, and Disaggregated Democracy / A.-M. Slaughter // Harvard Law School, Public Law Working Paper No. 18, Princeton University – Woodrow Wilson School of Public and International Affairs. – 2001. [Electronic resource]. – Mode of access: <http://papers.ssrn.com/abstract=283976>

3. Разметаева Ю.С. - електронне урядування в Україні та ЄС с проблеми євроінтеграції

4. Архипова Є. О. Електронне урядування як форма організації державного управління / Є. О. Архипова // Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання. – 2015. – No 4. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=855>

Курята А.Л.,

студентка магістратури, група 101_СМПД_2019 НАВС,

Лупало О.А.,

к.ю.н., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

ЩОДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУ

Сьогодні інформація – це могутній владний ресурс. Це пов'язано з глобалізацією всесвітніх процесів, їх мобільністю та динамічним розвитком. У результаті цього розробляються нові підходи до організації суспільного життя та задоволення потреб громадян. Питанню електронного уряду приділяється велика увага серед країн Європейського Союзу. Тому і в Україні, зважаючи на затвердження Євроінтеграційних процесів, потрібно формувати ефективний електронний уряд.

По-перше, доцільно зазначити, що електронний уряд - це єдина інфраструктура міжвідомчої автоматизованої інформаційної взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування з громадянами та суб'єктами господарювання [4, с. 62]. Таким чином, електронний уряд передбачає не лише електронних документообіг, але й підготовку управлінських рішень, здійснення контролю, питання коригування державних програм, а також надання всіх видів публічних послуг органами виконавчої влади за допомогою програмного забезпечення. Отже, передбачається сформувати потужний сегмент у межах інформаційного суспільства, орієнтований на повноцінну реалізацію сервісного складника (задоволення потреб членів громадського суспільства) [2, с. 170].

В своїх дослідженнях науковці пропонують напрацювання першочергових заходів з створення електронного уряду. Так, С. Оксентюк пропонує розпочинати роботу з:

- налагодження інформаційних комунікацій між органами державної влади, створення централізованих без даних з технологіями розподіленої обробки даних для забезпечення електронного документообігу в усіх органах державної влади;

- забезпечення надання органами державної влади фізичним та юридичним особам послуг електронними засобами у доступній та зручній формі, без часових та просторових обмежень;

- сприяння розвитку електронного ринку товарів і послуг для забезпечення державних замовлень, організації тендерів, ефективності управління виробництвом та реалізацію товарів і послуг з метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробників на міжнародному ринку;

- впровадження електронної демократії як форми забезпечення прозорості, довіри у відносинах між державою та громадянами, бізнесом, відкритості публічної адміністрації для громадського контролю;

впровадження системи електронного судочинства;

впровадження системи електронного голосування тощо. [4, с. 63]

Проте, можливості електронного уряду цим не обмежується, але економічне становище та готовність українського суспільства не дозволяють отримати швидкого результату в цьому напрямку. Так, О.Ю Чечель у своїх дослідженнях звертає на певні перешкоди, зокрема:

недостатній рівень інтегрованості України у світовий інформаційний простір унаслідок слабкого розвитку необхідної для цього матеріально-технічної бази;

брак фахових спеціалістів, особливо в державних органах влади, з міжнародної інформації та PR-технологій;

недостатня увага центральних органів державної влади до проблеми забезпечення позитивного міжнародного іміджу України загалом. [6, с. 78]

Логічно, що однією з проблем доцільно назвати недостатню обізнаність та можливості населення для роботи в електронному режимі. Переважній більшості населення потрібна практична допомога у користуванні сайтами та веб-порталами.

У цьому питанні є слушною думка В. М. Ємельянова та Є. В. Берсана, які наголошують, що для подолання подібних прогалин краще надати бібліотекам сучасне комп'ютерне обладнання та підготовлених працівників, перетворити бібліотеки у електронні бібліотечні центри, де на громадяни зможуть навчитися користуватися сучасними технологіями, зокрема навчатимуть громадян похилого віку, а також приблизно 40 % працездатного населення, яке не володіє основами користування комп'ютерами та інтернет-мережею [3, с. 13].

Незважаючи на зазначені та інші проблеми, в Україні поступово створюються необхідні передумови для розвитку електронного урядування. Так, серед актуальних державних проєктів електронного урядування можна виокремити такі:

Єдиний державний портал адміністративних послуг. Переведення адміністративних послуг в електронний вид.

Система електронної взаємодії органів виконавчої влади.

Міжвідомчий електронний документообіг.

Бази відкритих даних.

Електронні закупівлі – система Prozorro.

Електронна взаємодія державних інформаційних систем.

Інфраструктура електронної ідентифікації: електронний цифровий підпис та альтернативні механізми електронної ідентифікації (BankID, MobilID) [5, с. 40].

На жаль, в Україні реалізація державних проєктів електронного урядування найчастіше зводиться лише до наявності веб-сайту, який у першу чергу виконує тільки інформаційну функцію. Проте, шляхи вирішення цієї проблеми у нашій державі є. Варто звернути увагу на Концепцію розвитку електронного урядування в Україні, яка була схвалена в 2017 році. У цьому нормативно-правовому акті визначені шляхи підвищення ефективності управління шляхом розвитку електронного урядування та очікувані результати. Серед перших кроків передбачається «підвищення ефективності роботи органів влади і досягнення якісно нового рівня управління державою, що базується на принципах результативності, ефективності, прозорості, відкритості, доступності, довіри та підзвітності» [1].

Отже, зважаючи на усе вище викладене, можемо сформулювати такі шляхи вдосконалення роботи електронного уряду:

створення відповідної матеріально-технічної бази та запровадження її по всій території України;

аналіз та систематизація нормативно-правової бази з питань електронного урядування на предмет її актуальності, дієвості та досягнення стратегічних цілей. Затвердження єдиних правил та вимог до створення, ведення і функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, які б відповідали загальноєвропейським стандартам;

навчання та підвищення кваліфікації фахових спеціалістів у галузі PR-технологій. Формування центрів для інформаційної освіти широкого кола громадян;

оснащення територіальних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування сучасним комп'ютерним та програмним забезпеченням. Створення швидкісної інтернет-мережі;

надійний захист персональних даних з метою зміцнення довіри до он-лайн середовища;

запровадження та активне використання міжнародних стандартів у сфері інформаційних технологій.

Література:

1. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня

2017 р. № 649-р // [Електронний ресурс] //Режим доступу:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/918-2016-p>.

2. Бакірова А. А. Електронна держава: нова ефективність урядування: монографія/ А. А. Барікова. – Київ: Юрінком Інтер, 2016. – 224 с.

3. Ємельянов В. М. Проблеми та перспективи розвитку електронного урядування в Україні/ В. М. Ємельянов, Є. В. Берсан // Наукові праці Чорноморського державного університету ім. Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». – 2016. – Вип. 269. – С. 11-17.

4. Оксентюк С. Електронний уряд як головна складова електронного урядування/ С. Оксентюк // Проблеми публічного управління та адміністрування на регіональному рівні. – 2019. – № 5. – С. 62-63.

5. Семенченко А. І. Електронне урядування та електронна демократія :навчальний посібник: у 15 ч. / за ред. А. І. Семенченка, В. М. Дрешпака. – Київ: ФОП Москаленко О. М., 2017. – Ч. 2. – 72 с.

6. Чечель О. Ю. Розвиток інформаційного простору та Е-уряду в Україні / О. Ю. Чечель // Теорія та практика державного управління. – 2016. – Вип. 3. – С. 74-81.

Левицький І.Т.,

студент 2 курсу ННІ № 3 НАВС,

Матчук С.В.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК СУБЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Розвиток суб'єктів публічного права в сучасній Україні визначають зараз дві основні тенденції. По-перше, спостерігається трансформація ролі держави, яка розширює свою участь у суспільних зв'язках і виконує на сьогодні також функції місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства. По-друге, формується правосуб'єктність нових учасників публічно-правових зв'язків.